

VIT ERU BILSIN

Støðan í heilsuverkinum er versnað hetta seinasta árið, og nú er talið á yvirlæknum metlágt, sigur formaðurin í Læknafelag Føroya

Áki Bertholdsen

– Tað er harmiligt at noyðast at ásanna tað, men hetta seinasta árið er støðan í okkara heilsuverki ikki batnað.

– Mest sannlíkt er hon tvørturímóti versnað.

Tað staðfestir Pál Weyhe, formaður í Læknafelag Føroya.

Felagið hevði aðalfund fríggjadagin og í hesum sambandi staðfestir formaðurin, at í nýggju menningarætlanini fyri heilsuverkið, er lítið og onki nýtt av avgerandi týðningi.

– Menningarætlanin broytir ikki støðuna, Læknafelagið hevur havt, tað minsta. Og tann niðurstøðan er, at skulu vit hava eitt heilsuverk í Føroyum, sum er á sama stigi sum í øðrum, framkomnum londum, skulu vit hava einar 50 serlæknar afturat, og samstundis eigur játtanin til heilsuverkið at vera yvir 300 milliónir hægri um árið, enn hon er nú, sigur Pál Weyhe.

Bilsin og vónbrotin

Annars ásannar Pál Weyhe eisini, at í Læknafelagnum vórðu tey ikki sørt bilsin og vónbrotin, tá ið arbeiðsbólkurin, sum skuldi gera menningarætlanina, varð settur.

– Tað vísti seg, at ongin av læknum, sum halda føroyska heilsuverkinum gangandi 24 tímar um døgnið, sjeý dagar um vikuna, alt árið á tamb, vórðu

Fyrsta stigið eigur at vera at leggja eina 10 ára serlæknaætlan

mettir at vera verdugir til at vera í verkætlanarbólkinum, sigur Pál Weyhe.

Verkætlanarbólkurin var tann bólkurin, sum skrivaði tilmælini í sjálvari menningarætlanini.

Hann sipar til, at samstundis sum at ongir føroyskir læknar vóru við, vóru læknar úr Noregi og Íslandi við í bólkinum.

– Tað er mær ein gáta, hvussu tað politiska valdið her í landinum heldur, at tey kunnu motivera síni egnu væl skikkaðu starvsfólk til at liva og virka her á landi, tá tey ikki hava so frægt av áliti á okkum, at vit vórðu spurd eftir, tá ið menningarætlanin skuldi skrivast.

Og Pál Weyhe heldur enntá, at partar av menningarætlanini kunnu ikki takast í álvara.

Hann vísir á, at menningarætlanin byrjar við at staðfesta, at vit hava eitt gott alment sjúkrahúsverk í Føroyum.

– Hvussu vita vit tað, spyr Pál Weyhe?

– Eg havi ikki sæð eina einastu kanning, sum á nakran hátt kann undirbyggja hetta. Hetta eru tóm orð og eg vildi fegin vitað, hvør tað er, sum hevur havt fakligan førleika til at siga hesi orð.

– Hvørki okkara íslenski ella norski starvsfelagi høvdu, mær vitandi, nakra serliga vitan um okkara heilsuverk.

Pál Weyhe sigur, at áðrenn vit kunnu siga slíkt, mugu vit miðvíst samanbera okkara heilsuverk við tað, vit vilja samanbera okkum við, tað kundi verið heilsuverkið í Danmark, Noregi, ella í Íslandi.

– Og tá ið vit hava valt hvat heilsuverk, vit vilja samanberast við, kunnu vit so samanbera sjúku fyri sjúku, hvussu skjótt og sjúkugreining og viðgerð fer fram.

– Mær vitandi er hendan greiningin ikki gjørd, áðrenn pompøsa ovturan varð skrivað, sigur formaðurin í Læknafelagnum.

Tann mest átrokandi spurningurin

Pál Weyhe staðfestir, at hóast nógv góð tilmæli eru í menningarætlanini, ger hon lítið og onki við tann størsta og mest átrokandi trupulleikan.

Og tað er trotið á serlæknum, men tað tilmæli druknar í tilmælum um alt møguligt annað.

– Í dag hava vit einar 35

– Ístaðin fyri at tosa um tann mest átrokandi trupulleikan, halda vit fram at standa og tøva í spurninginum um talið á sjúkrahúsum, og at samskipa virkseimið á teimum trimum sjúkrahúsunum, sigur Pál Weyhe, formaður í Læknafelag Føroya

serlæknar, og tað er eitt metlágt tal. Fyri nøkrum árum síðani, høvdu vit fyra røntgenlæknar í føstum starvi, nú er ongin, sigur Pál Weyhe fyri at nevna eit dømi.

– Og av teimum 35 serlæknum, eru fleiri yvir 60 ár, so teirra dagar í heilsuverkinum fara at fækkast.

– Samstundis sum læknafrøðiliga menningin gongur við rúkandi ferð, missa vit alsamt fleiri serlæknar, antin tí teir fara frá fyri aldur, ella tí teir fara úr starvi, tí umstøðurnar í Føroyum eru so vánaligar.

– Vit hava mist fleiri dugnaligar læknar, tí teir hava sagt upp, og eru farnir

í onnur lond at arbeiða tí umstøðurnar í Føroyum eru so vánaligar.

Og hann heldur, at vit nærkast tí punktinum við stórum fetum, har niðurlagingin av okkara heilsuverkið verður sjálvstýrjandi, tí tá ið alsamt fleiri læknar fara, fara eisini teir, sum eru eftir, at kasta

Vit mugu ongantið koma í ta støðu, at vit ikki kunnu seta ein lækna, tí oljan er vorðin so dýr